



Länsstyrelsen
Västra Götaland

Regina Gentsch
Vilthandläggare
010-2245434

Beslut
2021-02-23

Diarienummer
218-55855-2020

Sida
1(12)

Sveriges Fiskares Producentorganisation
peter@sfpo.se

Sportfiskarna
info@sportfiskarna.se

Svenska Jägareförbundet
ekebol@telia.com

Tillstånd till skyddsjakt på storskarv i havet inom Västra Götalands län

Beslut

Länsstyrelsen beslutar, med stöd av 23 a och 29 §§ jaktförordningen (1987:905), att skyddsjakt på storskarv (*Phalacrocorax carbo*), i fortsättningen benämnd skarv, får ske i Västra Götalands län enligt nedanstående förutsättningar. Förutsättningar och villkor enligt detta beslut grundas på 9 b § jaktförordningen.

Skyddsjakt får bedrivas av fiskare med yrkesfiskelicens eller av denne utsedd jägare inom 300 m från fasta fiskeredskap samt rörliga redskap såsom nät, ryssjor och burar i Västra Götalands läns delar av havet. Beslutet innefattar inte handredskap.

Skyddsjakt för att freda fiskbestånd får bedrivas innanför baslinjen (definierad av Lag (2017:1272) om Sveriges sjöterritorium och maritima zoner), inklusive fredningsområdena för fisk (enligt FIFS 2004:36) och upp till första definitiva vandringshindret för fisk i de vattendrag som mynnar i havet. Skyddsjakt får dock inte bedrivas inom jaktförbudsområdena i Kosterhavets nationalpark (St. Drammen, Segelskären-Ramskär, Ursholmen), i Väderöarnas naturreservat (norra Väderöarna) och i Natura 2000-området Soteskär (Soteskär, Lilla och Stora Gyltran). Baslinjen och jaktförbudsområdena framgår även av kartbilaga 2.

Högst 3000 skarvar får sammanlagt fällas med stöd av detta beslut.

Länsstyrelsen förordnar, med stöd av 21 § jaktförordningen, att skyddsjakten får ske från stillaliggande motorbåt utan att kravet på att motorn ska ha varit avstängd minst en minut är uppfyllt.

Tillståndet gäller till och med den **15 februari 2024**.

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla även om det överklagas.

Länsstyrelsen avslår den delen av ansökan som gäller skyddsjakt på ett obegränsat antal skarvar.

Villkor för tillståndet

För jakten gäller att

- Den som jagar med stöd av detta tillstånd ska före jakten, via Länsstyrelsens hemsida, kontrollera att det tillåtna antalet skarvar som får fällas inte kommer att överskridas (<https://www.lansstyrelsen.se/vastra-gotaland/djur/jakt-och-vilt/storskarv.html>).
- Berörd jakträttshavare ska ha lämnat sitt tillstånd till jakten, såvida inte jakten bedrivs på allmänt vatten och jaktutövaren har tillstånd att jaga där.
- Jakten får inte ske inom fågelskyddsområden under tiden då tillträdesförbud gäller.
- Jakten får inte ske närmare än 500 m från en skarvkoloni.
- Patroner som är laddade med blyhagel får inte användas vid jakten.
- Fällda skarvar ska bärgas av skytten. Om det vid jakt med kulvapen använts blyammunition, ska döda fåglar göras oåtkomliga för örnar.
- Mag-tarmpaketen av skarvar fällda inom fredningsområdena för fisk i 8-fjordarområdet (vattnen runt Orust och Tjörn) och Gullmarsfjorden ska sparas. Kontakt tas med Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) för analys, se nedan under rubrik "Insamling av dietprover från skjutna skarvar i Bohuslän".
- Rapporteringsskyldighet ska fullgöras enligt nedan.

Rapporteringsskyldighet

Rapporteringen är en skyldighet för jakt som sker enligt detta beslut. Rapporteringen ska ske snarast, dock senast en vecka efter att skarv har fällts. Rapporteringen lämnas via Länsstyrelsens hemsida: <https://www.lansstyrelsen.se/vastra-gotaland/djur/jakt-och-vilt/storskarv.html>.

Rapporten ska innehålla följande:

- Antal skarvar som fällts,
- plats och tidpunkt när skarvarna har fällts,
- uppgifter om skarvarna fälldes (1) vid fasta eller rörliga fiskeredskap, eller (2) för att freda fiskbestånd,
- uppgifter om skarvarna lyckats bärgas eller inte,
- eventuella andra iakttagelser som kan vara av intresse, till exempel effekter av skyddsjakten,
- uppgifter om fågeln varit ringmärkt, samt då ringens inskription. Ringar ska sändas till Naturhistoriska Riksmuseet.

Insamling av dietprover från skjutna skarvar i Bohuslän

Den skyddsjakt som bedrevs de tre senaste åren rapporterades löpande på Länsstyrelsens externa hemsida. Dels fanns det en möjlighet att analysera fällda skarvars maginnehåll på egen hand och om detta inte var möjligt kunde skarvmagar sändas till SLU för en mer professionell analys. Mycket få skarvar analyserades på egen hand varför huvuddelen av magarna sändes till SLU.

Inför det nu aktuella beslutet har SLU önskat att jägare samlar in skarvmagar till riktade födoundersökningar istället för att själva lämna uppgifter om maginnehåll i de fällda skarvarna. SLU vill analysera dieten hos skarv från fredningsområdena för fisk i 8-fjordarområdet (vattnen runt Orust och Tjörn) och Gullmarsfjorden. Jägare som har skjutit skarvar i dessa områden ska ta ut mag-tarmpaketet och förvara dem i frys tillsammans med uppgifter om varje skjutet fågel (datum, plats, åldersgrupp, kön). De ska sedan höra av sig till SLU för mer information (Karl Lundström: 010-478 4138, karl.lundstrom@slu.se).

Beskrivning av ärendet

Länsstyrelsens fattade den 22 december 2017 beslut (218-38722-2017) om skyddsjakt på skarv längs kusten i Västra Götalands län fram till den 30 november 2020. Beslutet överklagades till Förvaltningsrätten i Göteborg som avlog överklagandet i sin helhet.

Den 7 december 2020 har Sveriges Fiskares Producentorganisation (SFPO), Svenska Jägarförbundet och Sportfiskarna på nytt ansökt om skyddsjakt efter skarv. De tre organisationerna ansöker om sådan skyddsjakt efter skarv som beviljades av Länsstyrelsen 2017–2020, dock med förändringen att man inte vill att antalet tillåtna fåglar ska definieras och begränsas, samt att jaktområdet utökas så att området innanför trålgränsen och upp till det första definitiva vandringshindret för fisk utgör de yttre gränserna för skyddsjakten.

Sökandena uppger att tidigare skyddsjaktsbeslut från Länsstyrelsen har möjliggjort en begränsning av skarvens skadeverkan på svaga fiskbestånd och lekvandrande fisk. Dessa bestånd är fortsatt i starkt behov av skydd för att kunna återhämta sig. Sökandena skriver att hårda fiskebegränsningar har ett starkt stöd hos befolkningen längs kusten. Att inte minska skarvens predation och undersöka hur skarvens predation påverkar återhämtningen av de kustnära fiskbestånden, riskerar enligt sökandena att urholka detta stöd. För att visa skarvens påverkan på olika fiskbestånd hänvisas till två av de forskningsrapporter som SLU har varit delaktiga i att ta fram, samt den nyligen publicerade rapporten från ICES Journal of Marine Science. Sökandena anser att man efter de sista tre årens jakt fortfarande ser att skarvens beståndstatus är god, och att skarvens negativa påverkan på fiskpopulationerna kvarstår.

Remissinstansernas yttranden

Ansökan har remitterats till Birdlife Sverige och till SLU Aqua.

Birdlife Sverige anför att föreningen kan acceptera skyddsjakt då den är riktad mot specifika och klart definierade skyddsobjekt, såsom utsättningsplatser för fisk eller vid fiskeredskap. De vill påpeka att uppföljning är ett krav för tillstånd för skyddsjakt. De anför att det finns viss förväxlingsrisk på underartnivå mellan *P. c.*

sinensis och *P. c. carbo*, samt mellan arterna storskarv och toppskarv (*Phalacrocorax aristotelis*). För att konstatera vilken påverkan eventuell skyddsjakt har på underarterna, borde krav ställas på dokumentation för underartsbestämning. Av etiska skäl ser Birdlife Sverige skyddsjakt under perioden 1 april till 31 juli, då storskarven har ungar i bo, som problematiskt. De anser vidare att skyddsjakt inte bör bedrivas inom 500 m från viktiga boplatser av känsliga arter så som ejder, samt inom fågelskyddsområde, naturreservat, nationalpark eller Natura 2000-område. Föreningen anser att jakt med blyhagel inte bör tillåtas.

SLU skriver i sitt yttrande att de stödjer skyddsjakt på allt vatten ut till baslinjen, då denna är en säkrare geografisk definition än trälgränsen. SLU rekommenderar regelbundna inventeringar av länets skarvkolonier. SLU menar att skarvens påverkan på fiskbestånd längs västkusten är otillräckligt undersökt, men att skarvarna i länet potentiellt kan avlägsna stora mängder fisk. En utökad skyddsjakt kan bidra med dataunderlag om jakten kombineras med bland annat födoanalyser av insamlade fåglar. Jägare bör samla in skarvmagar till riktade födoundersökningar istället för att själva lämna uppgifter om maginnehåll i de fällda skarvarna. För att få bättre kunskap om fördelning av de båda underarterna *carbo* och *sinensis* skulle jägarna kunna fotografera huvudprofilerna på skjutna fåglar. Angående förväxlingsrisken av storskarv och toppskarv skriver SLU att det med kunskap är möjligt att skilja arterna åt.

Motivering till beslutet

Länsstyrelsen ska pröva ansökan enligt 23 a § jaktförordningen (1987:905). Prövningen innefattar en bedömning av huruvida en allvarlig skada har uppstått eller kommer att uppstå. Länsstyrelsen ska pröva om det finns någon annan åtgärd än skyddsjakt. Vid prövning av ansökan ska länsstyrelsen bedöma om skyddsjakten försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för skarv i dess naturliga utbredningsområde.

Bedömning av risk för allvarlig skada

Påverkan på fiskebestånd

Doktorsavhandling, Ovegård 2017:

Skarven äter i snitt 500 g fisk per dygn. Skarven är en generalist och äter den fisk som är lättast att fånga för tillfället. Konkurrensen mellan skarv och fiske varierade mellan studieområdena i Östersjön och för olika arter av fisk, men studien visar att skarvars predation lokalt kan konkurrera och ha negativ påverkan på vissa fisken. Meta-analysen visar att skarvar generellt har en negativ effekt på fiske och att förvaltningsåtgärder för att minska predationen har positiva effekter på fiske.

Aqua reports 2016:15, Institutionen för Akvatiska Resurser (SLU):

Studien visar att torsk utgör en viktig bytesart i den del av studieområdet som hyser torsk (Blekinge). Uttryckt i % biomassa i varje undersökt skarvmage utgjorde torsk 33 %. Totalt uttag av kommersiell fisk av människa beräknades till 900 ton årligen (varav 754 ton genom yrkesfisket och 150 ton genom fritidsfisket). Skarven beräknades ta 346 ton. Eftersom skarvar generellt äter fiskar av mindre storlek än människan tar upp och därmed konsumerar fler fiskar i antal har skarven en annan

slags påverkan på fiskesamhällen än vad människan har. Skarven tar fler individer av fisk per enhet biomassa jämfört med människan vilket gör att skarven minskar andelen fisk som når kommersiell storlek.

DTU Aqua-rapport nr. 283-2014. Af Niels Jepsen, Christian Skov, Stig Pedersen og Thomas Bregnballe

Av rapporten framgår att det finns bevis för att skarvarnas predation kan ha en betydande negativ effekt på överlevnaden av lax- och öring. Det är troligt att denna predation begränsar storleken på vissa bestånd av lax och havsöring i danska floder och fjordar.

ICES Journal of marine science "Competition for the fish"

Rapporten behandlar konkurrensen om fisk i Östersjön och visar att skarven kan ha en betydande påverkan på fiskbeståndet.

Fisket vid kusten

I "Nationell förvaltningsplan för skarv 2014" uttalas bland annat följande. Till fiske räknas för det första yrkesfiskets fångster, förädling och försäljning av fisk inklusive de platser där verksamheten bedrivs, för det andra fiskodlingar (vattenbruk) och för det tredje fritidsfiske (husbehovsfiske, sportfiske, fiskeklubbars verksamhet, kommersiella Put&Take-vatten med mera).

Enligt EU-kommissionens vägledning "Great cormorant – Applying derogations under Article 9 of the Birds Directive 2009/147/EC" (Luxemburg, 2013) kan beslut om skyddsjakt fattas även om det inte går att dokumentera allvarlig skada. En sådan bedömning ska enligt EU-kommissionen baseras på att ett betydande antal skarvar födosöker i ett begränsat område. Dessutom måste populationsstrukturen och artsammansättningen i fiskesamhället indikera att skarvens predation är den troligaste orsaken till minskade fångster eller skador på fisk och det ska inte vara troligt att det är andra faktorer som orsakar allvarlig skada. EU-kommissionen anser dock att det av bevissskäl i praktiken kan behövas en mer pragmatisk bedömning av om det riskerar att uppstå allvarlig skada.

Det yrkesmässiga kustfisket som utsätts för skarvskador i länet utgörs främst av det småskaliga fisket, där skarven skadar fisk i redskap och skrämmar potentiell fångst. Skarvens predation tillsammans med sälens har även en påverkan på den generella fisktillgången såväl för yrkesfisket som för fritidsfisket. Skarvens fiskbeståndspåverkan, i synnerhet inom känsliga områden såsom fredningsområden för fisk, där vissa arter har totalfredats på grund av mycket svaga populationer av bland annat lokala torskfiskbestånd, eller där temporär fredning råder för att skydda migration av lax och öring, motiverar en riktad skyddsjakt inom sådana områden. Länsstyrelsen ser det därför som motiverat med en skyddsjakt särskilt inriktad på sådana fredningsområden som komplement till skyddsjakt i anslutning till fiskeredskap.

Länsstyrelsen anser det även motiverat att utöka området för skyddsjakt på skarv till att omfatta området som begränsas av baslinjen och det första definitiva vandringshindret i havsmynnande vattendrag. Länsstyrelsen bedömer att baslinjen är en tydligare geografisk avgränsning för jakten än trålgränsen och att det inte är motiverat att bevilja skyddsjakt i ett större område bortanför de yttersta skären.

SLU:s årliga kusttrålundersökning visar på en minskning av antalet stora individer av torsk. Säl och skarv bedöms vara en bidragande orsak till att de kustnära bestånden inte återhämtar sig trots minskat mänskligt fisketryck. Vid lekvandring ansamlas stora mängder fisk på grundare områden på en ofta liten yta, vilket lockar predatorer. Jakten behövs även för att skydda utvandrande smolt, varför en jakt upp i de havsmynnande vattendragen är motiverat.

Länsstyrelsen bedömer att det ekonomiska bortfallet på grund av utebliven eller skadad fångst samt skador på redskap riskerar att bli stort om skyddsjakt inte beviljas. Detta är en risk för allvarlig skada, vilket motiverar Länsstyrelsens beslut om skyddsjakt.

Skyddsjaktens påverkan på skarvens bevarandestatus i dess naturliga utbredningsområde

Arten storskarv har som helhet gynnsam bevarandestatus i Sverige. Naturvårdsverket anförde inom ramen för jaktidsöversynen att de två underarterna *P. c. carbo* och *P. c. sinensis* är svåra eller omöjliga att skilja åt i fält, och bör därför behandlas lika när det gäller förvaltning (sida 232). Länsstyrelsen bedömer att skyddsjakten inte kommer att inverka negativt på artens bevarandestatus. Den nationella förvaltningsplanen för skarv (Naturvårdsverket 2014, sida 21) klargör följande: "Vid prövning av ansökan ska länsstyrelsen bedöma om skyddsjakten försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för skarv i dess naturliga utbredningsområde. I dagsläget är detta inte en begränsande faktor."

Maximalt antal fåglar som kan skjutas med stöd av detta beslut är 3000 individer. Naturvårdsverket uppskattade inom ramen för jaktidsöversynen (NV-08122-18 sida 131) att riket hyser ca 40 000 häckande par och 14 000 övervintrande individer. De sökande organisationerna önskar att en begränsning av skyddsjakten med ett högsta antal tillåtna individer tas bort. Länsstyrelsen har dock inte lagstöd för detta (Jaktförordningen 9 b §) och avslår därför ansökan i den delen. Länsstyrelsen väljer dock att ta bort det tak om 10 skarvar per jakttag och person som tidigare fanns, eftersom den totala begränsningen om 3000 skarvar kan anses tillräcklig. Länsstyrelsen bedömer att medgiven skyddsjakt är balanserad och kontrollerad och därmed förenlig med artikel 9.1 i EU:s direktiv (79/409/EEG) om bevarande av vilda fåglar.

En del av nu beviljad jakt gäller under häckningstid. Det finns inte något förbud mot skyddsjakt under häckning, varken i fågeldirektivet eller i svensk lagstiftning, utan en avvägning får göras mot behovet av skyddsjakten och risken för onödigt lidande och etiska aspekter. Mot bakgrund av att fisksamhällena är känsliga även under häckningstid och att flera fiskarter är akut hotade bedömer Länsstyrelsen att det är nödvändigt att likt tidigare tillåta skyddsjakt året om.

Skarvbeståndet nationellt och i länet

Den senast noterade landstäckande inventeringen av storskarv utfördes 2012 (Engström mfl 2012). Inventeringen hade god täckning. Totalt beräknades beståndet till 40 600 par, vilket kan jämföras med 43 700 par under 2006.

Längs Västkusten skedde etablering 1995. Beståndet har därefter expanderat med en högsta registrerad nivå 2008 för att därefter minska med 9 % fram till år 2012.

Enligt inventeringen hade länet totalt 4 490 par 2012 fördelade på 26 kolonier. Kustbeståndet hade 2 561 par 2012.

Svensk Fågeltaxering övervakar de svenska fågelarternas beståndsutveckling över åren. Inventeringarna har pågått sedan 1975. I årsrapporten "Övervakning av fåglarnas populationsutveckling" (M. Green, F. Haas och Å. L. Lunds universitet 2019) presenteras de senaste publicerade resultaten. Tre olika index samlas in och dessa visar sammantaget på en tydlig ökning för storskarv sedan totalinventeringen 2012.

Även en sökning i Artportalen (en portal där allmänheten kan registrera fågelobservationer) mellan åren 2017 och 2020 visar att det totala antalet observerade fåglar per år visar en ökande trend i Västra Götalands län.

Enligt kustfågelövervakningen 2019 (Fredrik Haas & Martin Green) var storskarv den vanligaste observerade arten.

Preliminära resultat från SLU:s flygfotoinventering 2020 visar att det under häckningen fanns omkring 5 800 par fördelade på 20 kolonier i länet.

I en nyligen publicerad rapport (Länsstyrelsen 2021:05) från övervakning av kustfågel i Kosterhavets nationalpark framgår att antalet häckande storskarvar har ökat, men att flertalet av dessa lämnar hemmavatten under vintern. Under vinterhalvåret har toppskarv de senaste åren varit tre till fyra gånger vanligare än storskarv i Kosterhavet. Toppskarvens dominans under vinterhalvåret är särskilt markant i de exponerade delarna av Kosterhavet.

Avskjutning av skarv

Det senast gällande tillståndet medgav jakt efter 2000 skarvar. Totalt fälldes 1467 av dessa. Avskjutningen är en svag ökning jämfört med avskjutningen inom ramen för tidigare tillstånd (1373 skarvar). Tillgängliga data, enligt ovan, indikerar en ökning av skarvpopulationen trots de senaste årens jaktuttag. De tillåtna skarvarna enligt detta beslut (3000) motiveras av det utökade jaktområdet. Ett beslut om skyddsjakt ska syfta till att exempelvis minska antalet fåglar i förhållande till att skadan ska lindras (se EU-kommissionens vägledning "Great cormorant – Applying derogations under Article 9 of the Birds Directive 2009/147/EC", sida 15). Med hänsyn till den risk för allvarlig skada på fiske som föreligger, gör Länsstyrelsen bedömningen att medgivet antal enligt detta beslut inte överskrider det antal som är rimligt i syfte att begränsa skadan. Eftersom varje individ av skarv konsumerar ca 0,5 kg fisk per dygn skulle 3000 fällda skarvar innebära en minskad predation med 1,5 ton per dygn eller ca 550 ton fisk om året.

Förväxlingsrisk med toppskarv

Länsstyrelsens senaste treåriga beslut (218-38722-2017) om skyddsjakt på skarv längs kusten i Västra Götalands län överklagades av Göteborgs och Bohus ornitologiska föreningar. Bland annat anfördes frågan om förväxlingsrisk mellan storskarv och toppskarv. Förvaltningsrätten avslog överklagandet och konstaterade bland annat att toppskarven är mindre och smärkrare än storskarven, och bedömde att det inte föreligger förväxlingsrisk mellan arterna (dom med mål nr 741-18 meddelad i Göteborg 2018-08-22).

SLU har i sitt yttrande över ansökan om tillstånd till skyddsjakt skrivit att toppskarven finns i stora antal längs kusten, men är främst knuten till de yttre

öarna. Skarvjakt närmare kusten bedöms ge en låg sannolikhet för felskjutning. Variationer i fördelningen mellan toppskarv och storskarv mellan säsonger och/eller områden kan dock föreligga, och det är alltid upp till jägaren att ta ansvar för vad som skjuts. Med kunskap är det möjligt att se skillnad på toppskarv och storskarv. Länsstyrelsen planerar framöver för utbildningar om skillnaden mellan arterna, i samarbete med Svenska Jägareförbundet och Birdlife Sverige.

Bedömning av andra lämpliga lösningar

Länsstyrelsen bedömer att andra lämpliga lösningar i praktiken saknas. Det har endast i liten utsträckning bedrivits arbete med skadeförebyggande åtgärder eller skrämselmetoder. Bedömningen är att för att det ska utvecklas skarvsäkra redskap och skrämselmetoder behövs statliga medel och insatser från myndigheter. Länsstyrelsen anser att det inte går att ställa ytterligare krav på enskilda fiskare att utveckla sina redskap.

Undantag från regler om jakt från motorfordon

Enligt 31 § jaktlagen får jakt inte ske från motordrivna forskaffningsmedel. Enligt 21 § jaktförordningen får Länsstyrelsen besluta om undantag från detta förbud när det gäller jakt efter bland annat skarv. Länsstyrelsen bedömer, i syfte att skyddsjakten ska vara effektiv, att det finns skäl att besluta om ett sådant undantag och att de förutsättningar som anges i bestämmelsen är uppfyllda.

Förbud att använda blyhagel

Enligt 14 b § tredje punkt förordning (1998:944) om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, får patroner som är laddade med blyhagel inte användas vid jakt över grunda delar av öppet vatten. Länsstyrelsen väljer att gå ytterligare ett steg och villkora skyddsjaktbeslutet med att endast tillåta användning av blyfri hagelammunition, med stöd av 9 b § jaktförordningen. Användning av blyhagel i vattenmiljö är generellt olämplig ur ett miljöperspektiv, och därmed oförenlig med Länsstyrelsens aktiva arbete för miljömässig hållbarhet. Länsstyrelsen bedömer att det idag finns tillräckliga blyfria alternativ även för äldre hagelvapen, så att villkoret inte bör begränsa möjligheten till skyddsjakt på skarv. I Danmark är exempelvis all användning av blyhagel förbjuden av miljömässiga skäl sedan 1996.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Enligt 29 § jaktförordningen får Länsstyrelsen ge tillstånd till skyddsjakt. Enligt 23 a § samma förordning kan Länsstyrelsen ge tillstånd till skyddsjakt för att förhindra allvarlig skada på bland annat fiske och annan egendom om det inte finns någon annan lämplig lösning än jakt och om upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras. Av 9 b § jaktförordningen framgår att de beslut som fattas med stöd av 23 a och 29 §§ jaktförordningen ska bland annat ange vilket antal av den aktuella arten som får fällas, vilka medel och metoder som får användas, den tid och det område som avses samt villkor i övrigt som behövs för att så långt som möjligt undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd.

Övriga upplysningar

Samma grundregler som vid all annan jakt gäller, det vill säga: Jakten ska bedrivas med största möjliga hänsyn till såväl berörd art som övrig fauna och den rekreationssökande allmänheten.

Bestämmelser om skydd av områden enligt miljöbalken, såsom fågelskyddsområden, sälskyddsområden, nationalparker och naturreservat med bestämmelser om jakt ska beaktas. Tillstånd krävs vid eventuellt tillträdesförbud.

Skarv får jagas med kulvapenklass 1–3 samt med hagelvapen av kaliber 12, 16 eller 20. Blyhagel får inte användas inom ramen för beslutet.

Hur man överklagar Länsstyrelsens beslut

Detta beslut kan överklagas hos Förvaltningsrätten, se bilaga 1.

Kungörelsedelgivning

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 49 § delgivningslagen (2010:1932) att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelse. Meddelande om beslutets huvudsakliga innehåll samt om var och när det hålls tillgängligt införs inom 10 dagar i Post- och Inrikes Tidningar samt i Bohusläningen, Göteborgs-Posten, Kungälv-Posten, Lokaltidningen Stenungsund, Lysekilsposten och Strömstads Tidning. Beslutet finns under överklagandetiden tillgängligt hos Länsstyrelsen i Västra Götalands län samt på Länsstyrelsens hemsida <https://www.lansstyrelsen.se/vastra-gotaland>.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av enhetschefen Anita Bergstedt med vilthandläggaren Regina Gentsch som föredragande. Marina naturvårdsförvaltaren Anita Tullrot, naturvårdshandläggaren Maria Kilnäs och länsfiskekonsulenten Maria Hedgärde har medverkat i den slutliga handläggningen.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Bilagor

Bilaga 1. Överklagandehänvisning

Bilaga 2. Karta med baslinjen samt jaktförbudsområden

Kopia till

Viltförvaltningsdelegationen (enligt sändlista)

Bohus Onitologiska förening, Sara Elg, elg.sara@hotmail.com

Svenska Jägareförbundet, Karl-Johan.Brindbergs@jagareforbundet.se

Jägarnas Riksförbund, Klas Johansson, kla109@live.com

Kustbevakningen, registrator@kustbevakningen.se

Polismyndigheten Region väst, registrator.vast@polisen.se

Naturskyddsföreningen i Bohuslän, boel.lanne@telia.com

Göteborgs Ornitologiska Förening, gof@gof.nu

Sportfiskarna, info@sportfiskarna.se

Naturvårdsverket, registrator@naturvardsverket.se

Hav och Vattenmyndigheten, havochvatten@havochvatten.se

SFPO – Sveriges Fiskares Producentorganisation, Peter Olsson, peter@sfpo.se

SKV – Sveriges Kustfiskare Väst, Charles Olsson, krosse@tele2.se.

Bilaga 1

Formulär nr O1

Så här överklagar du Länsstyrelsens beslut

Länsstyrelsens beslut kan överklagas hos Förvaltningsrätten i Göteborg.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Länsstyrelsen.

Länsstyrelsens e-postadress är vastragotaland@lansstyrelsen.se. Skickar du med vanlig post är adressen Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 403 40 Göteborg.

Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Länsstyrelsen överklagandet och handlingarna till förvaltningsrätten.

Överklagandet ska ha kommit in till Länsstyrelsen **senast 6 april 2021**.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, exempelvis en kommunal nämnd, ska överklagandet ha kommit in till Länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

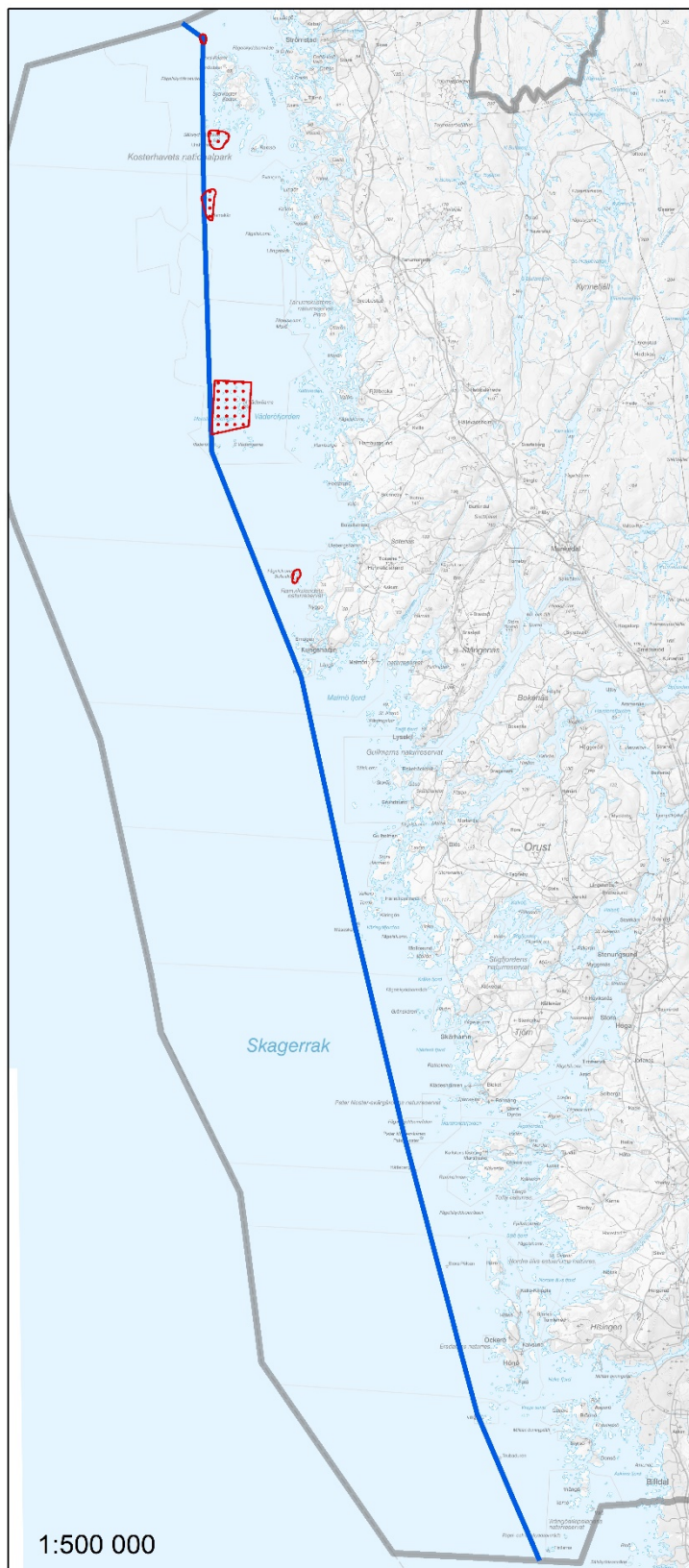
Överklagandet ska vara skriftligt. I skrivelsen ska du ange

- ditt namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress,
- vilket beslut du överklagar, till exempel genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer, samt
- hur du anser att Länsstyrelsens beslut ska ändras och varför det ska ändras.

Viktigt! Om du skickar in överklagandet per e-post kan Länsstyrelsen inte ta emot mejl som inklusive bilagor är större än 11 megabyte.

Om du önskar skicka in e-post som är större än 11 megabyte måste du innan överklagandetiden går ut kontakta Länsstyrelsen (vastragotaland@lansstyrelsen.se) för besked om hur du ska göra detta.

Bilaga 2. Karta med baslinjen och jaktförbudsområden



- Jaktförbudsområden
- Baslinjen
- Länsgräns

